

ת"פ 15116/03/19 - מדינת ישראל נגד עימאד סראיעה, פהאד אבו ארביעה, ראאפת עמארין

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 15116-03-19 מדינת ישראל נ' סראיעה(עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט משה גינות
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. עימאד סראיעה (עציר) 2. פהאד אבו ארביעה (עציר) 3. ראאפת עמארין (עציר)

החלטה

1. כנגד 3 הנאשמים: עימאד סראיעה, פהאד אבו ארביעה וראאפת עמארין, הוגש כתב אישום המייחס להם את ביצוע העבירות הבאות: קשירת קשר לעשות פשע, פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, החזקת מכשירי פריצה לנאשם מס' 3 ובכניסה לישראל שלא כחוק.

מדובר בכתב אישום המכיל 10 פרטי אישום.

2. מעובדות כתב האישום מתחוויר כי הנאשמים קשרו קשר במסגרתו פעלו בצוותא חדא, לגניבת כלי עבודה וציוד המשמש קבלנים באתרי בנייה ברחבי הארץ, והם ביקשו להעביר את הרכוש הגנוב אל מחוץ לתחומי המדינה ולסחור בו בתמורה למאות אלפי שקלים, אשר אמורים היו להתחלק ביניהם.

3. לשם קידום הקשר ומימוש, נעזרו בטלפונים ניידים במסגרת הקשר ולשם קידומו שוחחו הנאשמים בזמנים הרלוונטיים לאישומים נשוא כתב האישום, מספר פעמים באמצעות הטלפונים הניידים בזמנים שקדמו לביצוע העבירה, במהלכה ואחריה תיאמו ביניהם פעולות וחלוקת התמורה.

לצורך מימוש הקשר והוצאתו אל הפועל, הסתייעו הנאשמים בשני רכבים אשר בבעלות נאשם מס' 2, רכב מסוג "מאזדה לנטיס" (להלן: "המאזדה") אשר שימש להסעת נאשמים 1 ו- 3, ורכב מסוג "מאזדה MPV" (להלן: "MPV") אשר שימש להעמסת הציוד ופריקתו מחוץ לתחומי המדינה, דרך מחסום רנטיס.

עוד הואשם נאשם 3, שהינו תושב האזור - על פי הנטען הוא לא היה מורשה להיכנס ארצה.

3. בתאריך 23/2/19 סמוך לשעה 06:10 בתחנת דלק אלונית בכביש מס' 6, נעצר האשם 2 לאחר שנהג ב-MPV שעליו הועמס רכוש שזוהה על ידי בעליו ואשר נגנב מזירות שונות בעיר חריש. סמוך לאחר מכן, נעצרו הנאשמים 1 ו-3 כשהם מגיעים למקום המפגש ברכב המאזדה אשר היה נהוג על ידי אחר.

4. ביום 20/6/2019 הגישו הסנגורים עתירה לגילוי ראייה הנסמכת על סעיף 45 לפקודת הראיות. במסגרת העתירה דרשו הסנגורים כי אורה על גילוי ראיות לגביהן הודאה תעודת חיסיון.

אין מחלוקת כי ביום 5 למאי 2019 ניתנה מטעם השר לביטחון פנים, תעודה בדבר ראיות חסויות מטעמי אינטרס ציבורי חשוב, מכח סעיף 45 לפקודת הראיות.

בתעודה זו הביע השר את דעתו כי כל פרט או מידע שיש בהם לגלות את זהות האדם אשר מסר למשטרה את המידע המתועד בדו"ח ידיעה שמספרה 19-0153-368, לרבות תוכן המידע ולרבות מועד מסירת המידע וכן כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלות חלק מבקשה להאזנות סתר אשר הוגשה בתיק וכן חומרי חקירה המומנים א-יג לרבות פעולות חקירה המתועדות בהם ותוצריהם.

את הצורך במתן החיסיון, נימק השר כי גילוי מידע זה או מסירתו יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב באשר הם עלולים לסכן את שלומם של בני אדם לפגוע בשיתוף פעולה של הציבור עם המשטרה לחשוף שיטות עבודה של המשטרה ולפגוע ביעילות פעולתה.

במסגרת העתירה שהוגשה, מבקשים הנאשמים לקבוע כי הצורך לגלות את הראיות לשם עשיית צדק, עדיף בנסיבותיו של תיק זה שלא לגלותה.

ראיות המאשימה כנגדם הינן בין היתר רישומים אודות שימושם לכאורה בטלפונים סלולאריים, איכונים והאזנות סתר.

מן האמור בפראפרזה מוסר הידיעה הינו חלק ממעגל הידיעה הפנימי של מבצעי העבירות, שכן מעבר לעובדה שנקב בשמות מבצעי העבירה לכאורה הרי שהוא ידע את הסוג המדויק ואף את מספר הטלפון של עותר מספר 3.

באשר לצו האזנות סתר, הרי שמפורטים בה עוד 8 מספרי טלפון אשר אינם מוזכרים בפראפרזה ועולה חשד כי הינה מבוססת על מידע נוסף, אשר המאשימה אינה חושפת את דבר קיומו.

לטענת העותרים, על המשיבה לפרוש בפניהם את מלוא חומר החקירה ובין היתר לחשוף האם בוצעו האזנות סתר לחשודים נוספים במסגרת אותו הצו? והאם קיים איכון של אותם חשודים בזמן הרלוונטי לעבירות נשוא

כתב האישום.

4. בהתאם לאמור לעיל, ניכר כי גילוי פרטי המודיע והמידע חיוניים להגנת הנאשמים לשם עשיית משפט צדק קיומו של משפט הוגן ומניעת עיוות דין. בגילוי המבוקש אין כדי לפגוע באינטרס ציבורי שהוא. אדרבא, גילוייה של הראייה יביא לשמירה על האינטרס הציבורי המובהק - חקר האמת.

לעניין המסגרת הנורמטיבית נטען כי סעיף 45 לפקודת הראיות בעיקר מלשון הסיפא של סעיף זה, נמצא כי אין לסבול פגיעה בזכות למשפט הוגן בעבור עניין ציבורי חשוב כלשהו, חשוב ככל שיהיה.

5. עוד נטען בעתירה כי לא מן ההכרח שהחומר החסוי ילבש פנים וצורה של ראייה אשר יש בה גופה, כדי להטות את הכף ולעורר ספק סביר. די לה לראייה כי יהיה בכוחה את הפוטנציאל והחיוניות הנדרשים על מנת להשפיע על מהימנותם של עדים לתת תמיכה לראיות אחרות ולשמש מנוף לקיומה של חקירה נגדית ראויה.

ולסיכום הטענות נטען, כי הותרתה של תעודת החיסיון על כנה יש בה משום פגיעה של ממש בזכותם של העותרים להליך הוגן ובנסיבות העניין עלול להיות בכך משום עיוות דין שאין להשלים עימו.

6. בדיון שהתקיים ביום 4/7/19 הוסיף וטען ב"כ הנאשם מספר 2, כי יש לעיין בבקשה למתן היתר להאזנת סתר שמספר ההליך שלה הינו: 3758-02-19. הוא הפנה לסעיף 1ב' שורות 1-5 ו- 8-9, כאשר לכאורה מדובר במספרי נוי טלפונים לגביהם התבקשו היתרים להאזנת סתר - למודיעין אין זכות לחסות חומר לשותפים לדבר עבירה. המדובר בשיטה פסולה שנוהג בה המודיעין אשר מגיע למצב שיכול לגייס את אותם חשודים ומואזנים ומבצעי העבירות בצוותא, כדי לגייס אותם להיות כמקורות או ככלי אחר למודיעין ולמשטרת ישראל.

ב"כ נאשם 2 דרש עוד כי ינתן הסבר מלא אודות כל מספר טלפון אשר התבקש לגביו האזנת סתר ומה עלה בגורלו. לא מדובר על אנשים שיכולים לשפוך אור על החקירה אלא על אלה ששותפים בצוותא לדרישתו, עליו לקבל את הנימוקים לבקשה להיתר.

7. ב"כ המאשימה השיבה לטעוניהם של הסנגורים אשר לטענתו של ב"כ נאשם 3 - באשר למספר טלפון המסתיים בספרות 778, טענה ב"כ המאשימה שהנאשם 3 הודה בחקירתו כי מספר זה שייך לו ועל כן אין להעלות את הדעת שמספר טלפון זה שייך למעורב אחר. נאשם זה אישר שבתקופה של למעלה מחודשים ימים, מספר טלפון זה היה שייך לו.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי הנאשמים נתפסו סמוך לשעה 13:00 ובהתאם לחומר הראיות עבירות

ההתפרצות באישומים 67-10 ארעו בלילה של 22-23 לפברואר, החל מן השעה 20:00 ועד לשעה 06:00. כל החשודים בתיק נחקרו ואין מעורבים נוספים בתיק שלא נחקרו.

ב"כ המאשימה הוסיפה כי בתיק נחקר אדם נוסף אחד שלא הוגש נגדו בסופו של דבר כתב אישום. שמו של אותו אדם מוראד וכל החומר לגביו הועבר לעיון הסנגורים.

עוד ציינה ב"כ המאשימה כי האינטרס הציבורי העומד בבסיס החיסיון נועד לשמור על המקור ויש בכך לסייע לחשיפת פשעים.

8. עם תום הדיון, קיימתי דיון בדלתיים סגורות בנוכחות קצין משטרה ממג"ב מרכז ושמעתי מפיו הסברים לפשר הוצאת תעודת החיסיון.

9. לאחר עיון בחומר החסוי ולאחר ששמעתי הסברים לפשר הוצאת תעודת החיסיון, הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום לדחות את טענות הסנגורים.

כידוע ואין מחלוקת על כך, בהתאם לסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, על המאשימה לאפשר לנאשם לעיין במכלול חומר הראיות ולהעתיקו.

מקום שהראייה החסויה חיונית להגנת הנאשם, אזי הכף נוטה לטובת חשיפת המידע החסוי. לעומת זאת, מקום שהראייה עשויה להועיל להגנת הנאשם אולם אינה בגדר ראייה חיונית להגנתו של הנאשם, יש לערוך איזון בין מידת התועלת להגנת הנאשם לבין עוצמת האינטרס הציבורי המוגן על-ידי תעודת החיסיון.

המבחן לחיוניותה של ראייה להגנתו של הנאשם, הוא אם יש בה פוטנציאל מזכה, האם יש בכוחה של אותה ראייה לעורר ספק סביר באשמתו.

10. כאמור לעיל ולאחר שעיינתי בכל החומר החוסה תחת תעודת החיסיון, עולה בבירור שלא מדובר בחומר החיוני להגנת הנאשמים; ולפיכך הנני דוחה את בקשת הסנגורים בעתירה לגילוי הראייה החסויה.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ט, 05 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.

